

невъзможно. — Сега е врѣме тя да се види освободена.

Младенъ— Дѣ ся нахожда тя сега ?

Стоянъ— Тя не е далечъ отъ тукъ; тя е у ближното село Загорж, въ нашовския новъ чифликъ, дѣто живѣе харемътъ му. Тамъ ще я на-мѣримъ, стига да разбиемъ стражтѣ що пази селото — Каране впусни ся завчасъ и качи ся връхъ ближния до селото рѣтъ, та прѣглѣдай добръ до колко силъ може да има стражтѣ, що пази селото; на чифлика какви хора ся виждатъ, и отъ коя странъ иде по добръ да ся нападне. (Каранъ отива).

ЯВЛЕНИЕ IV.

Горнитѣ

Младенъ— Княгинята не щеше да испадне въ робство, ако при привземанието на Видинъ, нашѣтѣ войскѣ не бѣше ся развалила. Тогасъ царското домоцадие не щеше да пострада никакъ. Причини на това биде Радой войвода, който захвана съ нападението си.

Стоянъ— При разваленнето на вашитѣ стражари, азъ ся случихъ, та прѣварихъ съ врѣме заробванието което неприятельтъ мислеше да направи на всичкото царско домородство, Прѣдъ храбростта на моитѣ юнаци, негово злобно намѣрение трѣбваше да пропадне.

Мирчу— На да ли е бивало такова ужасно кръвопролитие както що ся случи по разорението на послѣдното ни царство. Числото на неприятелскитѣ всѣски сравнено съ числото на нашитѣ надминуваше стократно. Тукъ единъ българинъ трѣбваше да стои противъ 20 Турци. При това българското орѣжие много пѣти въз-тържествува надъ огромнитѣ неприятелски сили.